

OGORZEĆ (5) *vb pf [i impf]*

Oba o oraz e jasne.

inf ogorzeć (3). \diamond *fut i praes* [1 sg ogorzeję.] \diamond 3 sg ogore (1). \diamond *praet 1 sg f* -m ogorzała (1) [może *N sg f* od OGORZAŁY]. \diamond [3 sg *m* ogorzął. \diamond 3 *pl subst* ogorzały.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn).

1. *Opalić się, nabrać brązowej barwy od słońca; colorari sole Mącz, Cn; decolorari sole Vulg; solis ardore torreri Mącz; decolorari ex albo Cn (5) : Solis ardore torreri, Ogorzeć. Opaląc się na słońcu. Mącz 15b, 60b; Kto też leży pod słońcem nie zakrzywi się pewnie ogorzeć musi. RejZwierc 91v; lichwiarz [...] Nie ogore/ nie zmárznie/ na polu nie zmoknie: Otworzywšy kwáterę siedzi sobie w oknie. KlonWor 78; [Ogorzeię/ Aduror, coloror. Volck Ooo4v].*

Zwrot: »ogorzeć od słońca« (1): Niebáczcież ná to zem śmiáda/ boćiem ogorzála od słońca [decoloravit me sol] Leop Cant 1/5.

2. [*Przypalić się od ognia lub słońca: Noc y dzień w onym wielkim ogniu [...] byli: á włos ná nich ieden nieogorzał. SkarŻyw 145; przetoż theż iemu [Ikarowi] skrzydła ogorzały/ y w morfką głębokość vpadšy/ záginął. GilPos 127.*]

Formacje współrdzenne cf GORAĆ.

Cf OGORZAŁY, OGORZENIE